

az eshetőség, hogy az egyik iparág nagyobb mértékben terheltenék meg, mint a másik; az egyes vidékek versenyképessége szintén változatlan maradna, míg a *távolsági zónák megváltoztatása* esetén egyes vidékek szállítási szempontból a jelenleginél rosszabb helyzetbe kerülhetnének. A tarifaemelés, habár métermázsánként és kilométerenként a fillérnek csak tört részeit teszi, oly tömegcikknél, mint aminő a fa, mely aránylag csekély fajsúlyú és kis értékű, könnyen a legnagyobb zavarokat okozhatja, a tűzifa pedig egyáltalában nem bír el a mostaninál nagyobb díjtételeket.

Az e tárgyban április 22-én a minisztériumban tartott értekezleten a fatermelők képviselői is felszólaltak és megjelölték azokat a határokat, amelyeket tullepni nem lehet az erdőgazdaság és fatermelés érdekeinek súlyos sérelme nélkül. A kormány képviselője ez alkalommal oly kijelentést is tett, hogy a kiviteli forgalomban eddig alkalmazott tarifák változást nem fognak szenvedni.

IRODALOM.

Könyvismertetés.

Az édesvizi halászat és halgazdaság. A földmivelésügyi miniszter kiadásában e címmel érdekes és hézagpótló szakmunka jelent meg, melyet a minister megbízásából *Répássy Miklós* műszaki tanácsos irt meg s mely egyik most fejlődő, nagyfontosságú gazdasági águnk legfontosabb kérdéseit ismerteti meg a nagy nyilvánossággal.

A könyv az elméleti részek mellett fontos gyakorlati utmutatásokat tartalmaz; 480 oldalra terjed s öt főrésze oszlik. Az első részben az általános tudnivalókat sorolja fel az író, a második a mesterséges, a harmadik a természetes halászatról szól; a negyedikben a magyar halászati közigazgatást, az ötödikben pedig a külföld halászati viszonyait ismerteti.

Az általános részben mindenekelőtt a halászat szó gazdasági értelmét magyarázza meg, kifejtvén, hogy e szó nemcsak a hal kifogását jelenti, hanem minden halhus előállítására irányuló tevé-

kenységet magában foglal. Ezután közérthető modorban írja le halaink természetrajzát, halfajtáinkat, elterjedésük feltételeit, ellen-ségeiket, táplálékukat.

A mesterséges halászatról szóló részben részletesen kifejti a tógazdaság és mesterséges halászat fogalmát, ismerteti a haltenyésztési módokat s az eddig nyert tapasztalatok alapján gyakorlati utmutatásokat ad. Vizsgálva hazai viszonyainkat az alacsonyabban fekvő vidékeken főként a ponty tenyésztését javasolja, melylyel együtt, mint melléktermelvény a fogas süllő és czompó, valamint a harcsa, csuka, angolna és pisztrángsügér is tenyészthető. Magas szintájainkon a sebes pisztráng, a szívárványos pisztráng és a pataki sajblinggal berendezendő tógazdaságoktól vár jövedelmezőséget. Részletesen ismerteti a halgazdaságok berendezését, a halastavak és telettetők szerkezetét, a tavak trágyázási módjait s a trágyázás fontosságát.

A pontyos tógazdaság mellett külön leírja még a pisztráng-tenyésztést is és felvilágosításokat ad a halak szállítására és ékesítésére vonatkozólag.

A természetes halászat kérdését a halászati törvény már szabályozza, de e törvény keretén túl is vannak még fontos tennivalók, melyeket nem szabad elhanyagolnunk, ha nem akarjuk folyóink halállományát veszélyeztetni. Ilyenek különösen a meder és vízjárás gondozása, a víz természetes tisztaságának megóvása és a mesterséges behalásítás.

A halászatunk közgazdasági jelentőségéről szóló fejezetben rövid történelmi visszpillantást tesz, majd az állami intézmények és az állami haltenyésztési tevékenység leírása után áttér a mai halászat tüzetes ismertetésére külön jellemezvén főbb folyóink és tavaink halászatát.

A jövő fontos feladatának tekinti halászati törvényünk revízióját, a halkereskedelem szervezését és a tógazdaságok kedvezményezését, mert haltenyésztésük igazi kifejlődése csak ezek segítségével várható.

A tanulságos kötet bolti ára 1 korona, lelkészeknek, tanítóknak és jegyzőknek pedig kérésükre ingyen küldi meg a földmívelésügyi minisztérium könyvtára.

Az erdőgazdaság kátéja. Pollák Ferencz — Hainburg város főerdésze — aki évek előtt Magyarországon közszolgálatban állott, Wienben, Fromme Károlynál: „Katechismus des Forstschutzes, des Waldbaues und der Forstbenutzung“ czimű kátékat adott ki, melyek olyanok számára irattak, akik az erdőőri vizsgára készülnek. Szerző a legujabb tapasztalatokra is kiterjesztette műveit, melyek igen jó áttekintést nyújtanak az erdészeti altisztek tudni-valójáról.

Biséll Gyula.

Vadászfy Jenő. †

1846—1909.

A magyar erdőgazdaságnak ismét egyik lelkes, jószívű munkását ragadta el a kérlelhetetlen halál. Az Országos Erdészeti Egyesület régi igazgatóválasztmányi tagját vesztette benne, ki az egyesület kérdései iránt melegen érdeklődött, tudását, tehetségét a magyar erdőgazdaság és fakereskedelem javára, különösen a többször rendezett országos kiállítások alkalmával sikeresen érvényesítette.

A tevékeny, rokonszenves szaktárs társadalmi téren is, főként mint vármegyei bizottsági tag is kiérdemelte polgártársai tiszteletét és becsülését és a több esetben reáruházott felelősségteljes és bizalmas tisztet általános közmegelegedésre töltötte be.

A kartársi szeretet tartsa fenn jó emlékét, könnyű legyen a föld, mely a szak iránt mindenkor lelkes szívét takarja.

Vadászfy Jenő kir. közalapítványi erdőtanácsos életrajzi adatai a következők: Szepes vármegyében Imrefaluban 1846. évi április hó 9-én született. Középiskoláit Lőcsén, Rozsnyón és Nagyváradon végezte. Egy évig az erdészeti akadémiára való menetele előtt a szepesi r. kath. püspökség szepesvéghelyi erdőgondnokságánál mint erdősegéd volt alkalmazva. 1868. évben mint ösztöndijas hallgató végezte a selmeczbányai akadémián az erdészeti szakot, s azután 1868. évi október hó 1-től 1869. évi december hó 31-éig Coburg Gotha herczeg káposztafalvi erdőhivatalánál mint erdőgyakornok szolgált.